

Nr 220.

Av herr Nilson i Eskilstuna m. fl., *angående förbud för ungdom under aderton år att vinna tillträde till offentlig danstillställning.*

Det är en allmän förteelse, att vid tider med rik penningtillgång och tider, som på samma gång innebära en påfrestning på folkmoralen, tilltager nöjeslystnaden på ett oroväckande sätt. Så har skett i vårt land under senare år. De siffror rörande inkomster från de offentliga nöjestillställningar, som äro tillgängliga, likaså vittnesbördet om den tilltagande ungdomsbrottsligheten samt de erfarenheter, som barnavårdsnämnder och andra, som ha med ungdom att göra, gjort, gå i samma riktning.

Klart är, att dessa missförhållanden ej kunna botas blott med restriktiva åtgärder. Det kräves även positiva insatser, både från det allmänna och enskilda, för att giva ungdomen något annat och bättre än detta, som verkar nedbrytande och nedrivande. Emellertid bör man inte underlåta att vidtaga de restriktiva åtgärder, som äro påkallade.

Det är omvittnat från olika håll, att särskilt vid de offentliga danstillställningarna ett stort antal minderåriga personer beredes tillträde. Där förlösa de sina inkomster och indragas i ett nöjesliv, som ofta leder till ett sedligt förfall.

F. n. ha de unga, exempelvis i Stockholm, möjlighet att varje kväll besöka offentlig danstillställning. Så sker också i mycket stor utsträckning, varav måste följa, att den unges ekonomi i högsta grad undergräves. Mot slutet av veckan, i många fall redan i början av veckan, blir det föräldrarna, som tvingas att bistå sonen eller dottern med penningmedel, och på så vis uppstå konflikter i många hem.

Det har även visat sig, att dessa ungdomar i stor utsträckning brista i ansvar både mot sin omgivning och mot sig själva. Ofta inställa de sig för sent till arbetet. En annan gång stanna de hemma någon dag »på grund av sjukdom». Sanningen är dock den, att pojken eller flickan i många fall varit fullständigt uttröttade efter flera natters dans. De ha helt enkelt inte orkat gå till arbetet. Man kan förstå detta, då exempelvis »La Visite» i Stockholm har tillstånd att varje kväll anordna dans till klockan 1 och lördagar och söndagar till klockan 2 på natten.

Därest minimiåldern för tillträde till offentlig danslokal sattes vid 18 år, skulle den fördelen uppstå, att de yngsta deltagarna med större lätthet kunde hindras tillträde, även om en del svårigheter beträffande kontrollen komme att stå kvar. Emellertid skulle en sådan åtgärd med största sannolikhet hälsas med glädje av såväl föräldrar som andra ansvarsställande medborgare. Att ungdom i åldern 16—17 år kväll efter kväll vistas i denna miljö måste förr eller senare få skadliga konsekvenser. Man får inte glömma, att denna ungdom i 16—17 årsåldern ännu befinner sig i en utvecklingsperiod och ofta i en mycket ömtålig och känslig sådan.

I händelse av att minimiåldern komme att sättas vid 18 år för tillträde till offentlig danstillställning, komme, som ovan nämnts, sannolikt vissa svårigheter att uppstå, beträffande en effektiv kontroll. Då svåra missförhållanden f. n. äro rådande, torde det vara nödvändigt, att ungdomen vid besök å offentlig danslokal uppvisade visst legitimationskort.

Ehuru denna fråga utan tvivel hör till det komplex av spörsmål, som ungdomsvårdskommittén har att utreda, torde en åtgärd av här föreslagen art från statsmakternas sida omedelbart, och innan nämnda kommitté är i tillfälle att redovisa resultatet av sitt arbete och därav föranledda förslag, vara både väl motiverad och av nöden. Förslaget kan inte på något sätt vara ett föregripande av ungdomsvårdskommitténs arbete, som ju rör sig på en så pass bred front, att dess arbetsresultat inte kan förväntas inom den närmaste tiden.

På grund av vad som anförts tillåta vi oss föreslå,

att riksdagen ville i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om en skyndsamt utredning av frågan och om möjligt under innevarande års riksdag framläggande av förslag om sådant stadgande, att ungdom under 18 år ej må beredas tillträde till offentlig danstillställning.

Stockholm den 23 januari 1943.

Joh. Nilson.

G. Mosesson.

Verner Hedlund,
Östersund.